

Ейдън Уилсън Тозер

В наше време, напълно тихо и незабележимо се е появил „нов кръст“ в евангелските кръгове. Той прилича на стария, но е друг кръст, приликата е повърхностна, разликата е фундаментална. Благодарение на този „нов кръст“ е възникнала нова философия на християнския живот. И чрез тази нова философия се е появила и нова евангелизаторска техника-нов вид служение и нов вид проповядване. Този нов евангелизъм използва същия език като стария, но неговото съдържание е друго и акцентите му не са като предишните.

Стария кръст не е имал връзка със света, за гордата Адамова плът, той е означавал края на пътя. Той привеждал в действие присъдата произнесена със Синайския закон. Новия кръст не се противопоставя на човешкия род, по-скоро е в приятелски отношения с него, откривайки така море от добри и чисти развлечения и невинни удоволствия. Той позволява на Адам да живее безпрепятствено своя си живот, без да променя жизнените си мотиви-да живее както преди за своето удоволствие. Само че сега, той получава удоволствие от хоровото пеене и гледането на религиозни филми, вместо да пее нецензурни песни и да употребява силен алкохол. Акцентът както преди е върху удоволствието, само че сега развлеченията са станали по-морални, дори и на интелектуално ниво.

Новия кръст допринася за появата на нов и напълно различен евангелизаторски подход. Евангелистът не трябва да се отрече от стария живот преди да приеме новия. Той проповядва не различието, но приликата, той търси ключ към интересите на широката маса, показвайки, че християнството не изисква нищо неприятно, но, напротив, предлага същото което и света, но на по-високо ниво. Където и да издига шум обезумелия от греха свят, там веднага се показва, че точно това предлага и Евангелието, само че религиозния продукт е по-добър. **Новият кръст не убива грешника, той го преориентира, приспособявайки го към по-чист и приятен живот и спасявайки самоуважението му.** На самоутвърждаващите се той казва: "Ела и се утвърждавай за Христос." На себичните казва: "Ела и се хвали в Господа." На търсачите на силни усещания той казва: "Елате и се наслаждавайте на християнското общение." **Християнското послание е подправено в посока на общоприетата мода, за да се направи приемливо за масите.** Философската основа на това явление може да бъде искрена, но подобна искреност не спасява от лъжливата същност, а тя е лъжлива, защото е сляпа. **Тя напълно пропуска значението на кръста.**

Старият кръст е символ на смъртта. Той действа за окончателната и насилствена смърт на човека. Човека по времето на Римската империя, който е взимал кръста, тръгвал по пътя вече сбогувал се с приятелите си, той не се връщал, не отивал за да му се смени посоката на живота, а за да му се сложи краят му. Кръста не давал компромис и нищо не смекчавал, той убивал човека напълно и завинаги. Той не се опитвал да остане в добри отношения със своята жертва. Той поразявал силно и жестоко, така че човека преставал да съществува. **На Адамовия род е произнесена смъртна присъда. Тя не оставя място за смекчаване на наказанието и от нея не може да се избяга.** Бог не може да одобри нито един от плодовете на греха, колкото и да изглеждат те невинни и прекрасни в очите на човека. **Бог спасява човека предавайки го на смърт и след това възкресявайки го за нов живот.**

Евангелизма, който прекарва приятелски паралели между Божиите пътища и пътищата на човека е лъжлив по отношение на Библията и е жестока измама за слушащите го.

Християнската вяра не е паралелна на света, тя е напречно на него. **Идвайки при Христос, ние не издигаме нашия стар живот на по-високо ниво, но го предаваме на кръста. Житното зърно трябва да падне в земята и да умре.** Ние, проповядващите Евангелието, не трябва да се считаме за обществени дейатели, изпратени да установят отношения на доброжелателство между Христос и света. Ние не трябва да смятаме, че ни е поръчано да приспособим Христос за обществото, за пресата, спорта или съвременното образование. Ние не сме дипломати и нашата вест не е компромис, но ултиматум.

Бог предлага живот, но това не е подобрения стар живот. **Животът, който Той предлага - е живот излизащ от смъртта.** Всеки, който иска да го притежава, трябва да мине под жезъла. Той трябва да се отрече от себе си и да се съгласи със справедливата Божия присъда, произнесена за него.

Какво означава това за отделния осъден човек, който иска да намери живот в Исус Христос? Как може това богословие да се претвори в живот? Просто човека трябва да се покае и да вярва. Той трябва да остави греховете си и да продължи нататък-да остави самия себе си, непозволявайки на стария човек да прикрива, защитава и оправдава нищо. Не позволявайки му да пригоди от-ношенията си с Бога, но склонявайки глава под ударите на суровия Божий гняв и признавайки себе си заслужаващ смърт.

Когато човека направи това, той трябва да погледне с доверие към възкръсна-лия Спасител, и от Него ще дойде живот и новорождение, очистение и сила.

Кръста, сложил края на земния живот на Исус, сега слага края на грешни-ка. И силата, която възкреси Христос от мъртвите, сега възкресява и него за нов живот с Христос.

На всеки, който желае да възрази или намира това за твърде трудно, или има свое мнение за истината, мога да кажа, че от дните на Павел досега, Бог е сложил печата на одобрението Си върху тази вест. Изразено с такива или други думи, но това е било съдържанието на всички проповеди, донесли в света живота и силата на Христос в хората в продължение на векове. Реформаторите, осно-воположниците на съживленията, всички са правели ударение точно на това, и знаменията и чудесата, мощното действие на Святия Дух са били свидетелство за Божието одобрение.

Ще посмеем ли ние, наследниците на такова могъщо наследство, да изо-пачим истината?! Ще посмеем ли да подправяме Писанията и да проме-ним образаца, даден ни от Христос на планината?!

Да не бъде! Нека проповядваме стария кръст, кръста на Христос, тогава ние ще познаем и старата, предишна сила. Амин.

Превод: Светлина за теб